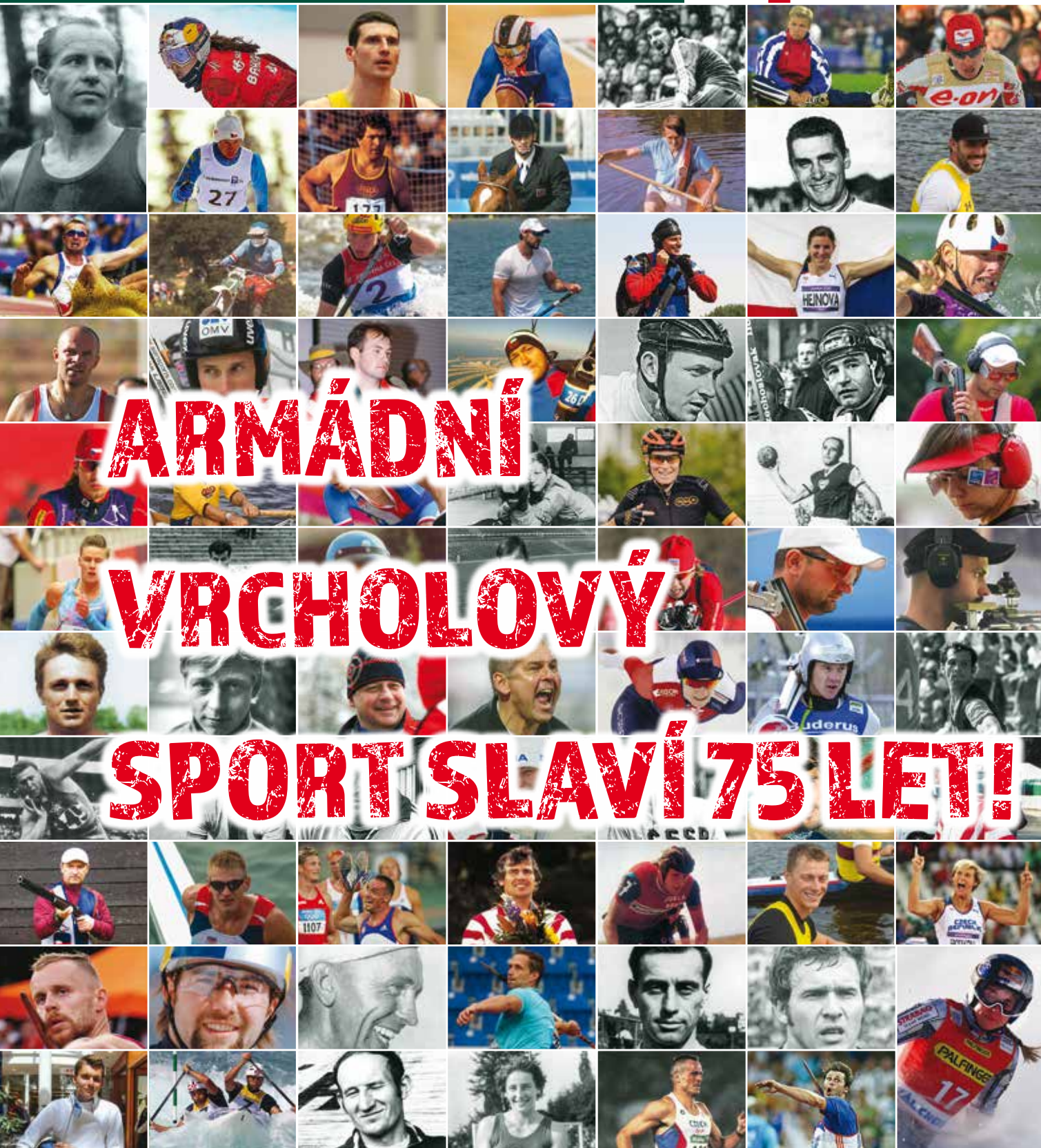

10|2023

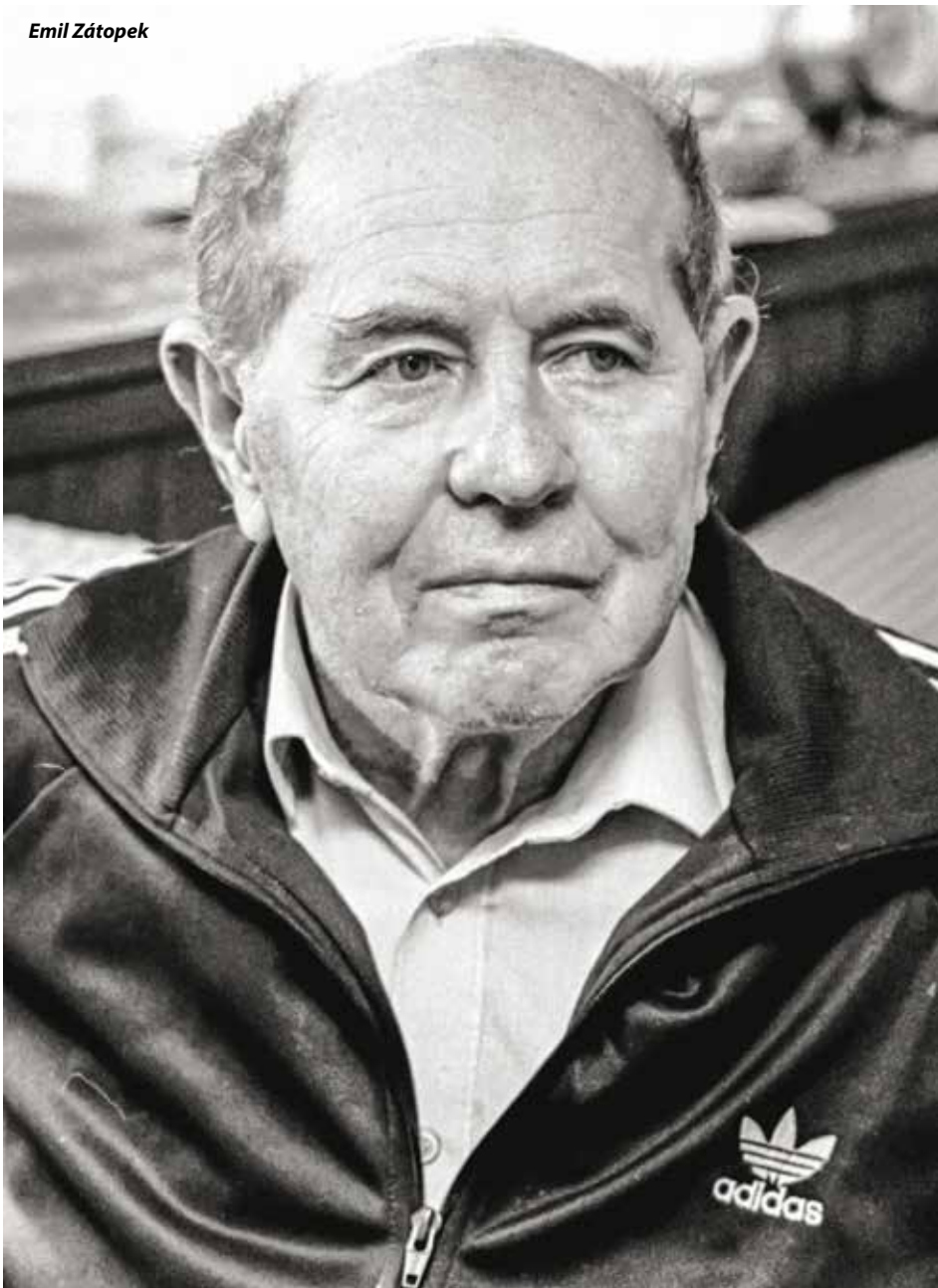
dukla sport

**OŠTĚPAŘ VADLEJCH VYŠPERKOVAL SEZONU
TRIUMFEM V DIAMANTOVÉ LIZE**

OD ZÁTOPKA PO LEDECKOU. DUKLA SLAVÍ TŘI ČTVRTĚ STOLETÍ ÚSPĚCHŮ A MEDAILÍ

Emil Zátopek

Ten čas strašně letí. Dukla tu je už 75 let. V roce 1948 vznikl Armádní tělocvičný klub (ATK). Po čtyřech letech armádní sport přešel pod Ústřední dům armády (ÚDA). Název Dukla byl pro všechny vojenské kolektivy a družstva

zaveden v roce 1956. Za celou dobu armádní sportovci vybojovali 104 olympijských medailí, z čehož je 33 zlatých. Bývalí i současní dukláci si pětasedmdesátiny připomenou v průběhu října při křestu knižní

publikace Legendy – Dukla 75 let armádního sportu a na vyhlášení nejlepšího armádního sportovce roku v pražském Domě armády.

Pilíř reprezentace

„Náš klub je svými fanoušky obdivován, milován, nese si své kouzlo a sílu, které má každý duklák ve svém sportovním srdci. Na druhém pólu má své odpůrce, ale to ke sportu patří. Je to možná i ze žárlivosti. Tři čtvrtě století je pěkná řádka let a Dukla si během svého působení vybojovala pevné místo ve sportovním světě. Neodmyslitelně patřila a stále patří k pilířům naší státní reprezentace a olympijského týmu,“ poznamenal s hrdostí ředitel ASC Pavel Benc.

Zároveň neopomněl zmínit její důležitost při přípravě na vrcholné akce. „Umíme dát sportovcům skvělé sportovní a sociální zázemí. Oni pak hodnotnými výkony propagují a šíří slávu naší malé země po celé planetě.“

I když byl ATK ustaven 1. října 1948, funkčnost a ohromné úspěchy současné Dukly přežily změny režimu. Dnes sdružuje ohromnou masu sportovců reprezentujících Českou republiku na vrcholných světových podnikách.

Do první éry patří olympijské medaile Emila Zátopka a jeho ženy Dany. Stupně vítězů opoňovaly osobnosti jako Josef Doležal, Jiří Skobla, Július Torma, Karol Divín a mnozí další. Přes plejádu dalších hvězd se dostaneme k báječnému fotbalistovi Josefu Masopustovi nebo házenkáři Jiřímu Víchovi.

Některé sporty, které byly roztroušeny po různých koutech, se v padesátých letech přestěhovaly do Dejvic a našly domov v ulici Pod Juliskou. Dnes v těchto místech stojí moderní víceúčelový stadion umožňující tréninkové a rehabilitační procedury. A sportovci si podmínky v Dukle nemohou vynachválit.

Skvělí oštěpaři, neuvěřitelná Ester

Dukla má jeden nádherný unikát. Takové oštěpaře neměli nikde jinde na světě. Dana Zátopková, Jan Železný a Barbora Špotáková získali celkem devět olympijských medailí a všichni vytvořili světové rekordy.

Dalším mimořádným sportovním zjevem je Ester Ledecká. Zimní královna totiž jako první žena na světě získala na jedněch zimních

olympijských hrách zlaté medaile ve dvou různých odvětvích.

Na hrách v Pchjongčchangu v roce 2018 nejprve se startovním číslem 26 vyhrála superobří slalom, čímž se postarala o jednu z největších senzací v historii zimních olympiád. O pár dnů později pak suverénně potvrdila roli hlavní favoritky snowboardového paralelního obřího slalomu.

Šampioni i hvězdní motocyklisté

Olympijská prvenství vybojovali v barvách Dukly i veslař Václav Kozák, běžkyně na lyžích Kateřina Neumannová, rychlobruslařka Martina Sáblíková, fotbalisté Jan Berger, Ladislav Vízek, Oldřich Rott, Luděk Macela či František Štambacher, cyklisté Jiří Daler a Jaroslav Kulhavý, pětibojař David Svoboda, akrobatický skokan Aleš Valenta, vodní slalomářka Štěpánka Hilgertová, desetibojaři Robert Změlík a Roman Šebrle, střelci Jan Kůrka, Miroslav Varga a David Kostecký nebo snowboard-crossařka Eva Adamczyková.

Jan Železný

Ester Ledecká

Slavnou kapitolu psali v barvách Dukly také motocyklisté. Dukláci se podíleli na dvanácti triumfech v Mezinárodní šestidenní motocyklové soutěži. Největší hvězdou byl Květoslav Mašita, šestinásobný mistr světa, vítěz 33 soutěží v rámci ME, desetinásobný mistr Evropy v třídě do 350 ccm. V Šestidenní startoval celkem třináctkrát.

Jen od vzniku České republiky vybojovali dukláci 44 olympijských medailí. Za stejné období posbírali na OH, MS, ME, univerziádách a armádních hrách 2318 medailí. A to už je důvod k oslavě!

A jaké Dukle vyslovit přání do dalších let? Určitě štěstí a zdraví. A také víru, aby sportovci dál vozili medaile a trenéři vychovávali stejně slavné sportovce jako za první tři čtvrtě století.

Text: Milan Novotný a Pavel Král (ASC Dukla), foto: CPA

JAK SE DOSTAL NÁZEV DUKLA DO ZNAKU

Tohle je už zcela zapomenutá historie. Antonín Mareček nastoupil do ATK Praha v roce 1949 jako pozemkář. Později přijal nabídku, aby pracoval v oddělení pro mezinárodní styk. Kromě jazykových a organizačních znalostí – sportovcům zařizoval cestovní doklady a doprovázel je na zahraniční zájezdy – měl i výtvarné nadání. A tak mimo jiné vytvořil i znak armádního klubu. Byla to tři písmena ve třech spojených kruzích. Později se název změnil na ÚDA, což se dalo ve znaku snadno zaměnit.

Problém nastal, až když se klub přejmenoval na Dukla. Pět písmen do tří spojených kruhů nepasovalo, ale v ten okamžik se projevil Marečkovu kumštýřské oko. „Najednou vidím, že kdyby se kruhy neprotínaly, ale jen spojily, nápis Dukla by se v nich krásně vyjímal. Sáhl jsem po skleničce, třikrát ji obkroužil a vepsal nové jméno klubu,“ vyprávěl dnes už nežijící Antonín Mareček. Velitelům se prý znak hned zalíbil. „Musel jsem rychle nakreslit konečnou podobu a za pár dní se logo přisívalo na dresy,“ vzpomínal před lety.

PARÁDNÍ SEZONU VYŠPERKOVAL OŠTĚPAŘ VADLEJCH TRIUMFEM V DIAMANTOVÉ LIZE

Oštěpař Jakub Vadlejch může být s výkony v letošní sezoně náramně spokojený.

Získal třetí diamantovou trofej, v sezoně vyhrál devět závodů z dvanácti. Oštěpař Jakub Vadlejch může být na své výkony právem hrdý. A je tu ještě další pozitivum. Po srpnovém bronzu z mistrovství světa v Budapešti dokázal svého největšího rivala Níradže Čopru z Indie dvakrát porazit, což je z psychologického hlediska před olympijskými hrami v Paříži ohromně důležitá skutečnost.

Sladká tečka v Eugene

Sladkou tečku za báječným rokem zapsal třiaticetiletý člen armádního klubu Dukla na finálovém mítinku Diamantové ligy v americkém Eugene. Zvítězil pokusem dlouhým 84,24 metru a navázal na celkové triumfy z let 2016 a 2017. K prvenství by mu stačil i úvodní

pokus 84,01. „Očividně jsem měl svůj den. Podmínky nebyly zázračně dobré. Na tomhle stadionu to tak bývá. Spíše tu fouká proti, vítr se točí. Nebylo to nic jednoduchého. Z kluků jsem se s tím ale popasoval nejlíp,“ těšilo ho. „Na podobných vrcholech nejde tolik o výkony, ale hlavně o pořadí,“ měl jasno. Čopra, mistr světa a olympijský šampion z Tokia, za Vadlejchem zaostal o 44 centimetrů. „Pokud se v prvních pokusech trápí, málokdy už najde cestu k obratu. Po závodě mi říkal, že se mu dobře neházelo.“

Vadlejch naopak mohl rozdávat úsměvy. Skvěle se vypořádal i s náročným cestováním, do USA se vydal jen s třídním předstihem. „O moc dál než v Eugene se asi už závodit nedá. Čistý let trval šestnáct hodin, v součtu

z toho byl celý den. Překvapivě jsem se ale necítil vůbec špatně. Nevadil ani časový posun. Vyšlo to báječně.“

Gratulací k vítězství obdržel mnoho. Aby ne. Je prvním oštěpařem v historii, který dosáhl na diamantový hatrick. „Ukazuje to na extrémně vysokou výkonnost za posledních několik let. Zvedá mi to chuť tvrdě pracovat i do budoucna.“

Pokaždě na pódiu!

Z pěti diamantových mítinků v sezoně vyhrál atlet pražské Dukly hned tři – v Monaku, Curychu a právě v Eugene. V každém ze dvanácti závodů stál na pódiu! „Je to pro mě nejlepší statistika, co kdy byla. I to, že jsem byl nejhůře třetí, je pro mě nejlepší statistika. Loni jsem skončil i šestý. Vidím v tom další progres,“ pochvaloval si.

V červnu zaznamenal v Turku i dosavadní nejlepší výkon roku (89,51). Překonat jej mohl už jen Čopra na Asijských hrách v Číně (závod skončil po uzávěrci tohoto vydání – pozn. red.). „V jeho silách to samozřejmě je. Že bude ještě házet, mu ale vůbec nezávidím. Sezona se mu natáhne, musí ještě trénovat, což může být deset měsíců před olympiádou docela risk. Ale říkal mi, že Asijské hry mají v Indii obrovský mediální dosah, snad i větší než mistrovství světa, takže pro něho hodně znamenají.“

Závěrečný Vadlejchův hod v Eugene byl posledním v sezoně. Na řadu přichází odpočinek. Relaxovat bude hlavně s rodinou. „Už jsem opravdu hodně unavený. Chvilky s nejbližšími si hodlám užívat. Hlavně malou Emču, která roste před očima. Určitě také vyrazíme na krátkou dovolenou k moři.“

Svěřenec Jana Železného v přípravě na olympijskou sezonu nic zásadního měnit nebude. „Proč taky, když něco funguje deset let. Svě cestě věřím, to je nejdůležitější. Rád bych uspěl na mistrovství Evropy a samozřejmě hlavně v Paříži na olympiádě.“

SUPER ROK MARTINA FUKSY NA SINGLU. NA SVĚTOVÉM POHÁRU V PAŘÍŽI SI S PETREM SPRAVILI CHUŤ I NA DEBLU

Předolympijská sezona Martinu Fuksovi sedla náramně. Vedle narození dcery má největší radost z titulu mistra světa na kilometrové trati, což se mu povedlo vůbec poprvé. Na šampionátech byl na olympijské trati pětikrát druhý a jedou třetí. Na singlákoi nepoznal hořkost porážky.

Dřív se mu spíš dařilo na pětistovce. „Letos to vyšlo super na kilometru, ale nemohu říct, že by to ani předchozí roky bylo špatný. Jen jednou jsem nestál na pódiu,“ upozorňoval třicetiletý závodník Dukly Praha.

Po šampionátu se „Fuksič teamu“ povedla další velká věc. V Duisburgu skončili s bratrem Petrem osmí na deblkánoi, čímž se nominovali na olympiádu, ale na následném Světovém

Bratři, jak se patří. Martin (vlevo) a Petr Fuksa získali v sezoně i první velkou medaili na deblu.

poháru v Paříži získali první společnou medaili, když dojeli druhí.

„Na šampionátu jsme si sice Paříž vyjeli, ale chceme zajíždět lepší umístění. Potřebovali jsme si spravit chuť. V Duisburgu nám finále opravdu nevyšlo. Nejeli jsme jízdu, na kterou jsme měli natrénováno, ovšem v Paříži jsme si to vynahradili,“ pochvaloval starší ze sourozenecké dvojice.

Nadšený, jak jejich deblové snažení dopadlo, je pochopitelně bratr Petr. „Celou sezonu jsem věděl, že máme navíc. V Paříži to nakonec klaplo. Jsem strašně rád, i proto, že je to pro mě vůbec první medaile ze Světového poháru. Věřím, že příště budeme ještě lepší,“ říká Petr Fuksa.

Text: Milan Novotný, foto: CPA

MISTROVSTVÍ SVĚTA VE VESLOVÁNÍ: VRAŠTIL SE ŠIMÁNKEM SPLNILI CÍL, MEZI LEHKÝMI DVOJSKIFY SI ZAJISTILI ÚČAST NA OLYMPIJSKÝCH HRÁCH!

Hořkosladká brambora ve finále, přesto úspěch. Už po semifinále veslařského mistrovství světa v Bělehradě mohl lehký dvojskif Miroslav Vraštil – Jiří Šimánek slavit. Postupem do bojů o medaile si zajistil účast na olympijských hrách v Paříži!

Češi potrebovali pro splnění plánu skončit ze šesti posádek nejhůře třetí. Od startu se pohybovali na čelních pozicích, v polovině trati dokonce vedli. Poté se přes ně přehnali Irové, ale druhou příčku před Norskem s přehledem uhájili.

Svěřenci Michala Vabrouška tak zúročili velmi náročnou přípravu, jejímž vrcholem bylo měsíční soustředění v Chorvatsku, kde trénovali s olympijskými vítězi bratry Sinkovičovými. „Kdybychom se přímo kvalifikovali do Paříže, spadl by nám kámen ze srdce,“ říká před šampionátem čtyřicetiletý matador Miroslav Vraštil. A povedlo se. „Jsou to úžasné pocity. Ve čtvrtfinále jsme

byli dvě desetiny od toho, abychom nepostoupili. Teď jedeme na olympiádu,“ rozplýval se o třináct let mladší Šimánek.

Ve finále těsně pod pódiem

Ve finále dojela nejlepší česká posádka posledních let na nepopulární čtvrté pozici. Na bronzové Italy ztratila přes tři vteřiny. Velká medaile jako by jim nebyla souzena. Na olympiádě v Tokiu skončili čtvrtí, stejně tak

na ME 2021 ve Varese, pátí byli na ME 2022 v Mnichově i na loňském světovém šampionátu v Račicích.

Finále mělo jasného favorita – posádku Irsko. Ta si také bezpečně doveslovala pro zlato. Češi od startu bojovali jako lvi, přesto jejich úsilí nakonec stačilo „pouze“ na bramborovou pozici za druhými Švýcary a třetí Itálií.

„Víme, že Italy umíme porazit. Tentokrát byli lepší. Zkusili jsme všechno, ale nebyli jsme schopni je dotáhnout. Bohužel je z toho zase brambora,“ konstatoval v cíli Miroslav Vraštil.

Jeho parták Jiří Šimánek i tak našel pozitiva. „Čtvrté místo je v těžké konkurenci krásné. Italové si to zkušeně pohlídali. Nás může těšit, že jsme si tady vyjeli olympiádu, do Paříže se strašně těším.“

Radost po semifinále. Miroslav Vraštil s Jiřím Šimánkem si právě vyjeli účast na olympijských hrách v Paříži.

Text: Pavel Král (ASC Dukla), foto: Datlev Seyb

MISTROVSTVÍ EVROPY VE SPORTOVNÍ STŘELBĚ: ÚSPĚCHY V DRUŽSTVECH BY VYMĚNIL ZA OLYMPIJSKOU MÍSTENKU. SKEETAŘ NÝDRLE VŠAK ZBRANĚ NESKLÁDÁ

Martina Kučerová a Tomáš Nýdrle

V Osijeku na mistrovství Evropy mu podle představ nevyšel „pouze“ individuální závod. V dalším průběhu šampionátu střelec Tomáš Nýdrle zářil. S Martinou Kučerovou získal nečekané stříbro v mixu a stejný kov bral v disciplíně skeet i v týmech. „Za účast na olympiádě bych tyhle medaile vyměnil. Je to jen malá náplast. Sezonním cílem byla místenka pro Paříž, a tu se bohužel zatím získat nepovedlo,“ konstatuje bez výmluv.

Čtyřiatřicetiletý člen armádního klubu Dukla Hradec Králové ale nic nevzdává. Šance vybojovat premiérovou účast pod pěti kruhy ještě přijdou. Letos jej v tomto směru provázela poměrně velká smůla. Na Evropských hrách ve Vratislavi vyhrál kvalifikaci, trefil

124 terčů ze 125, ale nešťastně vypadl hned v semifinále. Na mistrovství světa v Baku jej v poslední poloze zase připravila o finále chyba kvůli padajícím úlomkům ze sousedního střeliště. „Co se dá dělat, nic ale nevzdávám,“ ubezpečuje.

V září získal na evropském šampionátu dvě týmové stříbrné medaile. Cení si hlavně té z mixu. „Jde o olympijskou disciplínu, v níž je obrovská konkurence. Martina si v kvalifikaci udělala osobák, což byl skvělý základ.“ O Paříž může mistr světa z Lonata 2019 zabojovat ještě na jaře příštího roku. V Kataru v rámci dodatečné kvalifikace a na mistrovství Evropy. Vzhledem k dřívějšímu startu sezony bude nucen zahájit přípravu mnohem dříve, než je zvyklý. „Vlítu na to už v listopadu, formu potřebuji vyladit na správný čas.“

První velké medaile Kučerové

O olympiádě sní i jeho parťačka z mixu. V květnu se vdala, příjmení Skalická vyměnila za Kučerovou. Tento okamžik jako by jí přinesl střelecké štěstí a zisk prvních velkých medailí. V červnu dosáhla Martina Kučerová na Evropských hrách v disciplíně skeet na týmový bronz, teď slavila již zmíněné stříbro ve smíšených dvojicích. „Změnou příjmení to ale rozhodně není,“ ujišťuje s úsměvem sedmadvacetiletá brokačka Dukly.

V armádním klubu je od svých devatenácti. Na individuální scéně sice ještě tolik nepronazila, nicméně co není, může být. „Špička je vysoko. Některé holky střílejí fakt výborně. Není jednoduché se mezi ně

vklínit. I proto si mixové medaile s Tomášem velmi cením, favority jsme zaskočili.“

Životní úspěch mohl být ještě blyštivější. Nýdrle byl na střelnici v Osijeku ve finále bezchybný, Kučerová minula sedmkrát. Vítězným Britům nakonec podlehli o jediný terč. „Týmové soutěže jsou specifické. Někdy ten tlak neunesu a začnu kazit. Hlavně tím, že vím, že nestřelím jenom za sebe,“ vysvětluje důvody částečné nervozity. Přesto i v tomto závodě prokázala velice pevné nervy. Vždyť Češi postoupili do bojů o zlato po úspěšných rozstřelech s týmy Ukrajiny, Itálie a Německa. „Tam se mi to povedlo. Soupeři chybovali, my ne.“ Chemie mezi ní a Nýdrlem prý funguje bezvadně. „Tomáš

TÝMOVÉ STŘÍBRO PRO KOSTELECKÉHO V TRAPU. ŠKODA NEVYUŽITÉHO MEČBOLU

Legenda sportovní střelby David Kostecký z Dukly Hradec Králové slaví další úspěch v bohaté kariéře, ve 48 letech získal na ME v disciplíně trap stříbro v soutěži týmů! Olympijský šampion z Pekingu na něj dosáhl společně s Jiřím Liptákem a Janem Palackým (oba Olymp). Ve finále Češi těsně podleli Velké Británii (5:6). V konkurenci 19 týmů opanovala česká sestava už náročnou kvalifikaci. Lipták v ní byl bezchybný, Kostecký s Palackým trefili každý 73 ze 75 terčů, což bezpečně stačilo na postup do boje o zlaté medaile.

Proti britskému triu Halles, Scott, Heading tahali Češi nejprve za kratší konec. Po prvních dvou sériích prohrávali 1:3. Ve třetí ale srovnali a po čtvrté šli už do vedení 5:3. David Kostecký měl v 5. rundě dokonce mečbol. Kdyby si poslední ranou připsal zásah, bylo by rozhodnuto. Takhle následoval rozstřel a v něm byl šťastnější soupeř.

A jedna zajímavost. Mezi juniory se na šampionátu prosadil v disciplíně trap také Kosteckého synovec Jakub. V mixu vybojoval rovněž stříbro.

je klidás. Dokáže mě povzbudit ve správnou chvíli. Škoda že jsem ve finále začala cítit přílišnou zodpovědnost, pokazila jsem jednoduché dvojstřely. Na druhou stranu jsou to cenné zkušenosti, které bych chtěla postupem času zúročit k ještě lepším výsledkům.“

Kučerová samozřejmě pomýšlí na úspěch i v individuálním závodě. „Vždycky se vyrojí nějaká hloupá chyba. Třeba teď v Osijeku jsem je dělala na stejných stanovištích. Na jejich odstranění se musím před další sezonou zaměřit.“

I ji by samozřejmě lákal start na olympijských hrách v Paříži. Ve hře jsou ještě dvě kvalifikační možnosti. Užší špička má už místenky jisté, na jaře by proto k účasti mohlo stačit i umístění v TOP 10. „Bylo by to krásné,“ přitakává.

Text: Pavel Král (ASC Dukla), foto: ASC Dukla

VOZP

VOJENSKÁ
ZDRAVOTNÍ
POJIŠŤOVNA

MISTROVSTVÍ SVĚTA VE VODNÍM SLALOMU: ZLATO A STŘÍBRO V HLÍDKÁCH. POTÉ PŘIŠEL PŮST...

Dvě medaile vylovili z kanálu v Lee Valley na mistrovství světa v Londýně vodní slalomáři Dukly. Kajakář Jakub Krejčí triumfoval v závodě hlídek společně s Jiřím Prskavcem a Vítem Přindišem (oba USK). Zlato v této disciplíně Češi vybojovali naposledy v roce 2017. „Po nezdařených Evropských hrách v Krakově je tohle krásná náplast a nejlepší možné týmové zakončení sezony,“ radoval se jedenadvacetiletý Krejčí.

Terezy Fišerové s Kneblovou v sestavě s Gabrielou Satkovou (USK) si na krk zase pověsily stříbro za stejnou disciplínu mezi kanoistkami. Na vítěznou Velkou Británii ztratily v cíli 2,1 vteřiny.

Po parádním rozjezdu bohužel přišlo zklamání z individuálních vystoupení. Smutek čísel především z Fišerové, která patřila k favoritkám. Na kajaku neprošla kvalifikací, na kánoji neuspěla v semifinále. „Je mi to hrozně líto. Měla jsem i trochu smůlu, ale na to se nechci vymlouvat,“ konstatovala. Vzkříšení nepřišlo ani v kayakcrossu, v němž byla vyřazena už v osmifinále. „Udělala jsem tam hodně chyb. V některých pasážích šlo zareagovat určitě líp,“ nešetřila sebekritikou.

Jakub Krejčí (vlevo) získal v hlídkách světové zlato společně s Jiřím Prskavcem (uprostřed) a Vítem Přindišem.

Podobně dopadl Krejčí. Cílem sice projel na postupové druhé pozici, následně byl však diskvalifikován za příliš agresivní kontakt s Polákem Tadeuszem Kuchnem, což nesl velice nelibě. „Odstavil mě. Jel jsem hned za ním,

on zpomaloval. Zezadu jsem do něho trochu štouchl, ale co jsem měl dělat. Rozhodnutí o provinění proti pravidlům nechápu,“ neskrýval rozčarování český slalomář.

Text: Pavel Král (ASC Dukla), foto: Kanoec.cz / Barbora Reichová